

Midas lust geen groenten,
omdat ze groen en dus giftig zijn.
Zijn tante probeert hem te overtuigen
om toch groente te eten.
Maar er is een heel speciaal iemand
die zijn laatste restje tegenzin kan
wegwerken ...

Dit boek is gedrukt op papier dat het keurmerk van de Forest Stewardship Council (FSC) draagt. Dit FSC-label biedt u de garantie dat het gebruikte hout en papier enkel afkomstig zijn uit goed beheerde bossen.

Herdruk 2011/375
ISBN 978 90 8661 078 5
K.B. D/2005/0147/253
Bestelnr. 60 1020 455
NUR 191

Tekeningen: Curd Wuestenberg

Verantwoordelijke uitgever
die Keure
Kleine Pathoekeweg 3, 8000 Brugge
H.R. Brugge 12.225
© Copyright die Keure, Brugge

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
No part of this book may be reproduced in any form by print, microfilm or any other means without written permission from the publisher.

AVI-niveau 9

Thema 10 Vers groen

Gifgroen

Kolet Janssen

die Keure

Ik oefen.

zijde**lingse**
vergiss**ing**
verwach**ting**
beker**ing**

combinat**ie**

re**ce**pten

wc

erwtjes

neuriënd

stageles

mozaïek

truc

tv-programma's

logeren

mayonaise

serieus

maïskorrels

baby

combinatie

museum

chatten

heisa

oké

tomaten soep
erwten papje
paas vakantie
aperitief hapjes
komkommer blokjes
wortel staafjes
bloemkool roosjes
witlof blaadjes
kers tomaatje
spaghetti saus
stekel haartjes
lastig vallen
leeg gegeten

knik ke ri ge
mis prij zend
knap pe rig
nieuws gie rig

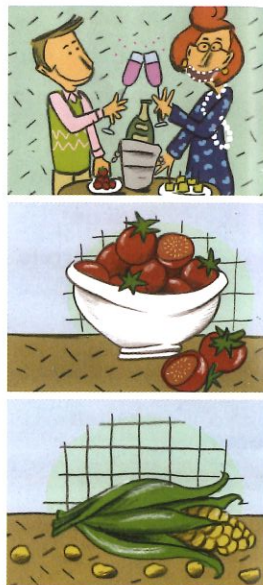
tomatensoep
erwtenpapje
paasvakantie
aperitiefhapjes
komkommerblokjes
wortelstaafjes
bloemkoolroosjes
witlofblaadjes
kerstomaatje
spaghettisau
stekelhaartjes
lastigvallen
leeggegeten

knikkerige
misprijzend
knapperig
nieuwsgierig

blz.

- 1 Midas hoort zijn zus de trap **afroffelen**.
Midas hoort zijn zus de trap **afrennen**.
- 1 Een **groentebed** is een strook grond, bijvoorbeeld in een moestuin, waarop groenten worden gekweekt.
- 4 **Met lange tanden** begint hij te eten.
Met tegenzin begint hij te eten.
- 4 Mama werpt een **zijdelingse** blik naar Midas.
Mama kijkt **van opzij** naar Midas.
- 4 Probeer je erwten maar niet weg te **moffelen**.
Probeer je erwten maar niet te **verstoppen**.
- 5 Een **mozaïek** is een verzameling van een heleboel kleine, gekleurde steentjes die samen een tekening vormen.
- 7 Hij volgt in gedachten de **gifgroene** erwten in zijn buik.
Hij volgt in gedachten de **felgroene** erwten in zijn buik.
- 10 Midas **heeft er geen goed oog in**.
Midas **heeft er niet veel hoop op**.
- 11 **Aperitieven** is een glaasje drinken voor je begint te eten.
- 11 Ze haalt een **blad** uit de keuken dat vol ligt met groente.
Ze haalt een **plank** uit de keuken dat vol ligt met groente.
- 12 **Muizenvergif** is vergif tegen muizen.
- 14 **Kerstomaatjes** zijn hele kleine zoete tomaatjes.
- 15 Ze **apen** graag de apen **na** in de dierentuin.
Ze **doen** graag de apen **na** in de dierentuin, ze imiteren ze.
- 15 Een **maïskolf** is een langwerpige ding waarin allemaal maïskorrels zitten die je kunt afkluiven.
- 16 Hij knaagt als een **volleerd** konijn aan zijn wortel.
Hij knaagt als een **echt** konijn aan zijn wortel.
- 18 Een **lunchtrommeltje** is een doosje waarin je je boterhammen en ander lekkers bewaart voor tijdens het middagmaal.
- 22 Een **lachsalso** barst uit aan tafel.
Iedereen aan tafel begint heel luid te lachen.

Gifgroen

‘Aan tafel!’, roept mama. ‘Midas, Debora, komen jullie?’

Midas hoort de snelle voetstappen van zijn zus de trap afroffelen . Door de kier van zijn kamerdeur drijft een lekkere geur zijn kamer binnen: gebakken worst? Midas voelt een steek van honger in zijn buik.

Hij zucht en staart door het raam dat uitkijkt op de tuin met een grasveldje en daarachter de groentebetten . Groen zo ver hij kan kijken, tot aan het huis van Boris in de straat achter die van hen.

‘Midas, kom je nog?’ De stem van mama klinkt al wat ongeduldiger.

Midas zucht nog eens en loopt met lange voeten de trap af.

Papa schept neuriënd de soep uit: tomatensoep met balletjes, dat ziet er goed uit. Midas ploft neer op zijn stoel naast zijn zus en begint meteen te eten.

Debora vertelt over een juf die in haar klas een stageles kwam geven. 'Ze riep altijd maar: Kinderen, kinderen, wees stil alsjeblieft! Maar niemand luisterde naar haar!' Midas luistert slechts met een half oor. Hij gluurt naar het aanrecht, waar de schalen klaarstaan voor de rest van het eten. Hij kan helaas niet zien wat er precies in zit. Misschien heeft mama het nog niet uit de pannen geschept.

Zo, de soep was lekker.

Misschien valt de rest ook mee ...

Mama tilt een deksel van een kookpot op en Midas ruikt het meteen: erwttjes. Groene, ronde, knikkerige erwttjes. Ermee knikkeren zou nog best leuk kunnen zijn, maar natuurlijk willen ze weer dat hij ze opeet. Alsof je groene knikkers zomaar kunt opeten.

Mama zet een schaal met worstjes en een schaal met aardappels op tafel, en daarna een schaal met erwttjes. Midas neemt aardappelen en worstjes. De schaal met erwttjes schuift hij vlug door naar Debora.

Maar mama houdt hem natuurlijk in de gaten.

'Ook groente nemen, Midas', zegt ze streng.

Midas schept een lepel vol erwttjes en laat hem half leeglopen op zijn bord.

Met lange tanden begint hij te eten. Hij snijdt de worst in stukjes en schuift de erwttjes er overal tussen.

De aardappels en de worst zijn lekker.

Midas heeft echt niet het gevoel dat hij iets mist.

Er komt per ongeluk een erwttje in zijn mond, tussen de aardappels door. Bah, wat smaakt dat vies. Wie haalt het toch in zijn hoofd om vieze groente te eten?

Midas verspreidt de erwttjes handig over zijn bord.

De aardappels en de worst eet hij op. De erwttjes liggen als dode soldaten op het slagveld van zijn bord. Nu ze zo ver uit elkaar liggen, lijken het er veel minder, hoopt Midas.

Papa en mama bespreken welk klusje papa zaterdag zal doen, en ze letten gelukkig niet op hem.

Dan werpt mama een zijdelingse blik op het bord van Midas en ze ziet het meteen.

'Midas, dat beetje erwttjes eet je helemaal op! Probeer ze maar niet weg te moffelen , ik hou je in de gaten!' Midas schuift aarzelend zijn vork onder een erwttje.

Hij stopt het zonder te kijken in zijn mond. Het erwttje ligt als een steen op zijn tong. Hij duwt het plat en voelt hoe er in zijn mond een erwtenpapje groeit. Groene smurrie, denkt hij. Wie heeft dat toch bedacht, dat mensen groente kunnen eten? Erger nog, dat mensen groente moeten eten, als je mama en papa moet geloven. Midas is ervan overtuigd dat dit de grootste vergissing van de eeuw is.

Debora is klaar en ze gaat van tafel om tv te kijken. Mama ruimt de tafel af en papa zet de vuile borden en het bestek in de vaatwasser. Als hij het bord van Midas wil pakken, ziet hij het mozaïek van erwttjes. 'Schiet nou toch eens op, Midas', zegt hij nijdig. 'Je lijkt wel een peuter met dat gedoe altijd. Hoe vaak hebben we het je nu al gezegd: elke mens heeft groente nodig om gezond te blijven. Jij eet dus gewoon elke dag een beetje groente, punt uit. Waarom maak je dan elke dag opnieuw zo'n heisa?' 'Omdat ik geen groente lust, dat weet je best!', roept Midas uit. De erwttjes sproeien uit zijn mond. Oeps, die had hij nog niet doorgeslikt. Mama bemoeit er zich nu ook mee.

'Elk kind kan groente leren eten', zegt ze.

'Je went aan de smaak en je leert het lekker vinden.

Je moet het ook willen, en dat is jouw probleem!

Ik word nog eens helemaal gek van jou!'

Midas kijkt naar de koude erwten op zijn bord: ze zien er steeds smeriger uit. Hij zal maar weer zijn oude truc bovenhalen, de enige manier waarop hij deze troep door zijn keel krijgt: doorslikken met veel water.

Hij neemt een schep erwten op zijn vork, drinkt een grote slok water, houdt zijn hoofd achterover en slikt

alles tegelijk door. Als hij zijn neus dichtknijpt, gaat het nog beter, maar zo ver durft hij niet te gaan.

Papa kijkt hem misprijzend aan en wacht tot zijn bord leeg is. Midas slikt de laatste slokhap door en geeft zijn bord aan papa. Oef, hij heeft het weer overleefd.

In gedachten volgt hij de gifgroene erwten in zijn buik: door zijn keel langs zijn slokdarm naar zijn maag en vandaar verder ... Hij ziet er vanbinnen vast helemaal groen uit!

Als hij tussen twee tv-programma's door even naar de

wc gaat, hoort hij mama aan de telefoon.

'Ik weet echt niet wat ik met hem moet beginnen', zegt ze. 'Het is toch niet normaal dat een jongen van zijn leeftijd geen enkele groente lust!' O jee, het gaat over hem! Met wie belt mama dan?

'Ik denk niet dat je een stap verder komt, Kaat, maar je mag het proberen', hoort Midas haar zeggen.

Ze belt met tante Kaat, haar jongere zus en de doopmeter van Midas.

Hij kan goed met haar opschieten.

Ze woont in een flat in de stad, en als hij bij haar gaat logeren, doen ze allemaal leuke dingen.

Moet mama tante Kaat nu ook al lastigvallen met die groente? Zo belangrijk is het toch echt niet. Hij is toch gezond! Midas gaat weer gauw verder tv kijken.

Aan de erwten in zijn buik probeert hij niet meer te denken, al heeft hij soms het gevoel dat hij ze van binnen voelt heen en weer rollen.

Drie dagen later roept papa Midas aan de telefoon.

'Tante Kaat voor jou!', zegt hij.

Ha tof, denkt Midas, misschien mag ik wel gaan

logeren in de paasvakantie.

'Hallo tante Kaat!', roept hij in de telefoon.

'Niet zo hard, Midas!', gilt tante Kaat terug. 'Ik ben nog niet doof, hoor! Zeg, heb je zin om de eerste week van de paasvakantie te komen logeren? Ik heb een kookcursus gevolgd en ik zoek een slachtoffer om al mijn recepten op uit te proberen ...'

Midas lacht.

'Hamburger met frietjes en mayonaise?', vraagt hij.

'Nee, serieus, Midas, ik heb met je mama gepraat

en zij maakt zich echt zorgen om jouw rare afkeer van groenten. Ik heb met haar gewed dat ik er op een week in kan slagen om jou van groenten te leren houden! Jij moet ervoor zorgen dat ik niet verlies!' Midas kreunt. Achtervolgen die groenten hem nu al tot bij tante Kaat?

'Kan ik niet gewoon komen, zonder groente?', vraagt hij met een klein stemmetje.

Tante Kaat is er even stil van.

'Kom op, knul, het zal best lukken, je zult het zien', zegt ze. 'We maken er gewoon een gezellige week van, met of zonder groente, oké?'

Midas heeft er geen goed oog in 📖, maar hij besluit om toch te gaan logeren. Bij tante Kaat is het nu eenmaal altijd leuk, daar zullen die groenten hem niet van weghouden!

Mama spreekt met geen woord over de weddenschap die ze met tante Kaat heeft afgesloten. Midas hoopt maar dat ze er niet te veel van verwacht!

Tante Kaat kijkt Midas geheimzinnig glimlachend aan. Hij is hier net, zijn sporttas met spullen is nog niet eens uitgepakt. Ze zitten op de bank in de woonkamer.

'Eerst gaan we aperitieven 📖', zegt ze.

Ze schenkt twee glazen vol met een roze, sprankelend drankje. De bubbels kriebelen Midas in zijn neus als hij drinkt.

'En hier zijn de aperitiefhapjes!', zegt tante Kaat. Ze haalt een blad 📖 uit de keuken, dat vol ligt met groente. Er is een kom met piepkleine tomaatjes, een bakje met reepjes rode paprika, een schaal komkommerblokjes, een kom met wortelstaafjes en een met bloemkoolroosjes, en nog een bord met

witlofblaadjes gevuld met maïskorrels. Er staan ook kommetjes met sausjes bij: witte en gele en roze.

‘Ik heb niet zo’n honger’, begint Midas.

‘Niet liegen!’, antwoordt tante Kaat. ‘Jij hebt altijd honger, ik ken je al van toen je nog een baby was, en toen was het ook al zo. Vertel me nu eens eerlijk wat je tegen groente hebt.’

Midas schraapt zijn keel.

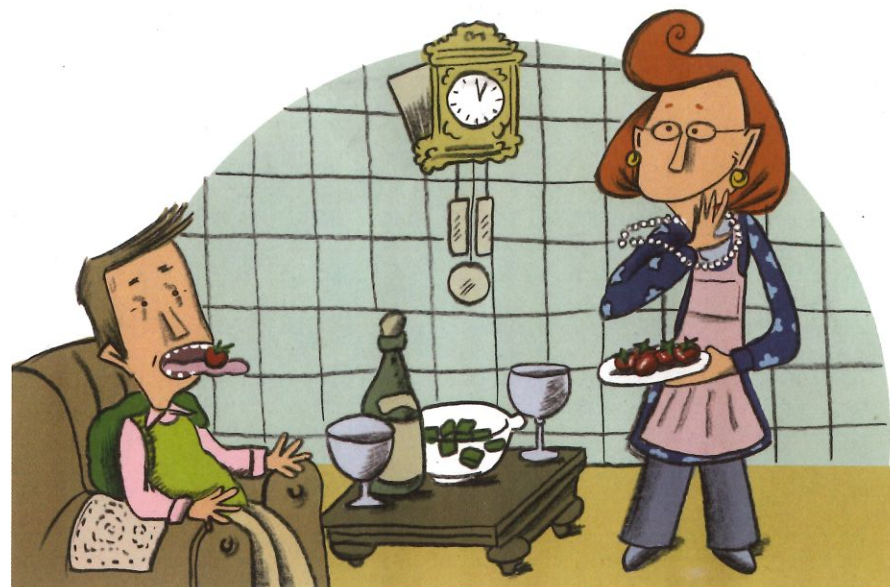
‘Ze zijn groen’, zegt hij, ‘en dat is de kleur van vergif. Denk maar aan muizenvergif 🐭: dat is ook altijd groen. Muizen zijn kleurenblind, maar ik niet, en daarom eet ik geen groente.’

Tante Kaat knikt breed lachend en strekt haar armen uit naar het blad op de lage tafel voor hen.

‘Zie je al die kleuren hier? Groenten hoeven echt niet groen te zijn, ze kunnen net zo goed geel of rood of wit of oranje zijn, zie je wel?’

‘Ze zijn ook niet lekker. Ik vind dat ze zuur smaken’, gaat Midas verder.

‘Zuur?’, vraagt tante Kaat. ‘Zie jij hier een citroen? Nee, ze zijn niet zoet, dat bedoel je en dat klopt:

verse groenten smaken gewoon heerlijk naar zichzelf.’ Naar niks in het beste geval, denkt Midas, maar hij zegt het niet luidop.

Hij kan het toch niet helpen dat hij die smaak absoluut niet lekker vindt?

‘Ogen dicht en mond open’, beveelt tante Kaat.

Midas doet gehoorzaam wat ze vraagt.

Midas voelt hoe ze iets in zijn mond stopt, iets ronds.

‘Mond dicht en kauwen’, zegt tante Kaat weer.

Midas kauwt voorzichtig op het bolletje, dat in zijn

mond openspat. Een zoete vloeistof verspreidt zich over zijn tong. Mm, best lekker!

Midas opent zijn ogen.

‘Dat was dus een kerstomaatje 🍅,’ wijst tante Kaat, ‘heerlijk zoet. Probeer nu die maïs eens, bijna net zo zoet en bovendien een beetje knapperig.’

Midas doet gedwee wat ze zegt en hij moet toegeven: het smaakt beter dan hij dacht. Hij probeert ook de worteltjes en de rode paprika, en het is allemaal best te eten, zeker in combinatie met de sausjes.

De komkommer laat hij nog even liggen, die is hem toch net iets te groen.

‘Maar mijn mama kookt de groenten altijd en dan smaken ze heel anders!’, zegt Midas.

‘Maar daarom niet minder lekker’, zegt tante Kaat. ‘Je kunt er ook verschillende warme sausjes bij maken. Ik geef je ook kookles deze week, wacht maar af!’

Het wordt een drukke week voor Midas en tante Kaat. Elke dag doen ze iets speciaals: ze gaan naar een museum waar je alles zelf mag uitproberen of ze gaan een hele middag naar het zwembad of ze apen de

apen na 🐒 in de dierentuin.

Maar elke avond wordt er serieus met groenten gekookt: bloemkool in kaassaus of spaghettisauz met tomaat en rode paprika of verse maïskolven 🍷 om af te kluiven. Midas vindt het best te eten.

Tante Kaat heeft hem gevraagd om heel eerlijk te zijn, en als hij twijfelt over de smaak, gooit ze er soms gewoon een lepel suiker bij en dan nog een beetje zout. Midas proeft nu ook verschil: de pruimtomaten smaken heel anders dan de kerstomaatjes, de rode

paprika is veel lekkerder dan de groene.

Als Midas op het einde van de week weer thuiskomt, kijkt mama tante Kaat vol verwachting aan.

'En?', vraagt ze.

Tante Kaat haalt haar schouders op.

'Ik zeg niks', zegt ze, 'je moet het zelf maar uitproberen.'

's Avonds maakt mama gestoofde worteltjes.

Midas merkt het net op tijd.

'Mama, mag ik de worteltjes zo uit het vuistje eten?'

'Rauw?', vraagt mama. 'Ik wil ze eigenlijk stoven, maar dat maakt natuurlijk niet uit ...'

'Nee, ze zijn zelfs gezonder als je ze rauw eet', beweert Midas.

Hij knaagt als een volleerd 🐰 konijn aan zijn wortels, terwijl mama om hem staat te lachen.

'Het gaat een heel stuk beter', geeft mama toe aan de telefoon met tante Kaat, 'alleen groene groenten lust hij nog steeds niet. Maar ik klaag niet: het is zonder meer een grote vooruitgang.'

Groene groenten zijn nog steeds taboe voor Midas. Hij heeft het nog wel geprobeerd, maar toen hij een

heel bord spinazie naar binnen had gewerkt, zag hij er zelf een beetje groen uit. Dus dat deed hij toch maar liever niet meer. Hij houdt het gewoon bij anderskleurige groenten.

Tot op een dag ...

Er zit een meisje bij Midas in de klas en ze heet Jozefien.

Ze heeft korte, blonde stekelhaartjes en een grappig, rond gezicht.

In de middagpauze zit ze meestal aan hetzelfde tafeltje als Midas. Ze kletst dan met haar vriendinnen over de tv-programma's waar ze naar gekeken hebben of de dingen die ze in het weekend gaan doen. Midas doet alsof hij niet luistert, maar in feite wil hij alles horen wat Jozefien zegt. Hij weet niet goed waarom, maar Jozefien is voor hem heel speciaal ...

Soms betrappen de vriendinnen Midas erop dat hij naar Jozefien zit te staren. Dan kijken ze naar hem en ze giechelen half achter hun hand. Midas doet alsof hij hen niet hoort of ziet. Jozefien lacht hem niet uit, dat ziet hij wel. Heel af en toe werpt ze een blik in zijn richting, nieuwsgierig en een beetje lief.

Op een dag is Midas zijn lunchtrommeltje 🍱 thuis vergeten, met zijn boterhammen en zijn appel. Dat is niet zo erg, denkt hij stoer. Het kan geen kwaad om eens een keer niet te eten, dan eet ik straks gewoon wat meer. Misschien maakt mama wel frietjes, dat zou dan goed uitkomen.

Achter zijn colaflesje zit hij weer naar Jozefien te kijken.

Jozefien heeft meteen gezien dat Midas zijn boterhammen niet bij heeft. Ze schuift over de bank dichters naar hem toe en laat haar vriendinnen gewoon zitten giechelen. Ze doet haar brooddoos open en haalt er een dubbel stuk stokbrood uit. 'Hier, een stuk voor jou, het is toch veel te veel voor mij alleen', zegt ze. Ze breekt het stokbrood in twee

en reikt Midas een stuk aan.

'Dankjewel, dat is lief', zegt Midas. Hij ziet een plakje kaas tussen het brood en ... iets groens.

Voorzichtig pulkt hij het brood open.

Een blaadje sla, een paar plakjes tomaat en komkommer, en kaas. Nogal groen, vreest Midas, als dat maar goed afloopt. Hij kan het echt niet maken om de sla en de komkommer er tussenuit te vissen.

Hij doet het brood weer dicht en neemt een grote hap. Het smaakt helemaal niet slecht. Dat kan ook niet, want Jozefien heeft het aangeraakt, en met haar handen heeft ze het vast betoverd, want zelfs de sla en de komkommer smaken zoet.

'Lekker', zegt Midas uit de grond van zijn hart.

Plots voelt hij een klap op zijn schouder.

Het is zijn zus Debora.

'Midas!', roept ze uit. 'Jij eet sla, hoe is dat mogelijk? Dat moet ik aan mama vertellen!'

Midas krijgt een kleur als een biet, een andere niet-groene groente. Jozefien legt een hand op zijn arm.

'Lust je geen sla? Je hoeft hem niet op te eten, hoor!'

Maar Midas schudt zijn hoofd. Sla van Jozefien is

geen gewone groene groente.

Thuis plagen ze Midas een beetje met zijn sla-bekering, maar het kan Midas niet veel schelen. Straks gaat hij chatten met Jozefien, het zal hem een zorg zijn welke groente hij eet.

Hij heeft wel iets belangrijkers om mee bezig te zijn! Aan tafel zit Midas nu vaak voor zich uit te dromen. Hij ziet dan beelden van Jozefien: hoe ze lacht, hoe ze loopt, hoe ze met haar vingers in haar

stekeltjes woelt.

Hij merkt nauwelijks wat hij eet, tot hij opschrikt van een algemeen lachsalvo 🗨️ aan tafel: papa, mama en Debora zitten hem in koor uit te lachen.

Verbaasd kijkt hij naar zijn lege bord en naar de schalen.

‘Je hebt een heel bord erwten leeggegeten’, lacht mama. ‘Liefde doet wonderen!’